

med offentlige veje, og vejene er omfattet af færdselslovens regler, når de er åbne for almindelig færdsel, hvad de i almindelighed er.

Da reglerne i Københavns byggelov (lov nr. 148 af 29. marts 1939) efter forslaget fortsat skal være gældende for private fællesveje (private gader) i Københavns kommune, jfr. nærmere bemærkningerne til § 13, stk. 3, foreslås for Københavns kommune i *stk. 2* indført den særregel, at de under 1) omhandlede private veje for i København at kunne anses for private fællesveje tillige i medfør af § 16 i Københavns byggelov skal være optaget på Københavns gadefortegnelse som private gader. I henhold til den nævnte bestemmelse i byggeloven sker godkendelsen af gader ved optagelse i magistratens gadefortegnelse med angivelse af, om gaden er offentlig eller privat.

I Københavns kommune er der i Københavns byggelov § 26 udtrykkelig hjemmel for magistraten til at bringe vejlovgivningens regler til anvendelse på interne boligveje, forudsat de har karakter af færdselsarealer, og magistraten kan forlange, at de skal holdes åbne for almindelig færdsel. Under hensyn hertil foreslås det, at sådanne bestemmelse skal være truffet i medfør af nævnte lovs § 26, for at „interne boligveje“ i Københavns kommune skal kunne anses for private fællesveje. Uden for Københavns og Frederiksberg kommuner er de „interne boligveje“ underkastet vedligeholdelsesbestemmelserne i bygningsreglementets kap. 2.6, stk. 5.

Det hensyn, at vejlovgivningen bør omfatte alle veje, der indgår i det almindelige gadenet, gør sig ikke gældende for sådanne interne boligveje, som alene forløber inden for lukkede karreer eller inden for områder, f. eks. kirkegårde, hospitaler eller industrigårde, der klart er adskilt fra det øvrige vejnet, og det foreslås derfor i *stk. 3* at sådanne veje holdes uden for begrebet private fællesveje. Undtagelsen gælder formelt kun uden for København, men det må anses for givet, at Københavns kommune ikke i medfør af byggelovens § 26 vil bringe vejlovgivningens regler til anvendelse på veje af denne karakter.

Til § 3: (udkast § 1, stk. 3).

I *stk. 1* defineres begrebet „udlagt privat fællesvej“ som et areal, der er bestemt til fremtidig anvendelse som privat fællesvej. Denne definition er overensstemmende med den betydning, hvori begrebet „vejudlæg“ er anvendt i byggeloven, jfr. lovebekendtgørelse nr. 206 af 15. maj 1970 og i vejvedtægterne. Sådant udlæg forudsættes at skulle ske efter reglerne i nærværende lovforslag (§§ 23 og 24 i byerne og de bymæssige områder og § 14 uden for

disse områder), men det kan også være sket før lovens ikrafttræden med vedkommende kommunale myndigheds godkendelse. Endvidere kan udlægget ske efter byggeloven ved retningsplan eller i henhold til lovens kap. 9 ved reguleringsplan, ved byplanvedtægt efter byplanloven samt ved bestemmelse af en ekspropriationskommission nedsat i henhold til loven om fremgangsmåden vedrørende ekspropriation af fast ejendom.

Da udlægsreglerne efter lovforslaget ikke skal finde anvendelse i Københavns kommune, foreslås i *stk. 2* begrebet „udlagt privat fællesvej“ i København defineret som en gade, der er udlagt ved deklaration eller retningsplan i medfør af Københavns byggelov (§ 16), og som er optaget på Københavns gadefortegnelse som ikke anlagt gadestrækning.

Til § 4: (udkast § 15, stk. 1).

Ved definitionen af almene veje henholder forslaget sig til den definition, der anvendes i vejbestyrelseslovens § 15. Bestemmelsen i *stk. 2*, hvorefter reglerne om private fællesveje principielt finder anvendelse på almene veje, er i overensstemmelse med gældende ret.

For så vidt angår byområder medfører definitionen af private fællesveje i den københavnske gadelovs § 8 (og i vejvedtægterne) allerede, at almene veje i disse områder i almindelighed må henregnes under private fællesveje. For så vidt angår landområder, d. v. s. uden for vejvedtægtsområderne, har ministeriet for offentlige arbejder under den hidtidige retstilstand antaget, at loven af 14. april 1865, — der efter sin ordlyd ikke omfatter almene veje, men kun private veje, til hvis afbenyttelse flere er *udelukkende* berettiget — finder analog anvendelse på istandsættelse og vedligeholdelse af almene veje.

Den definition af private fællesveje, der er givet i nærværende lovforslags § 2, medfører, at almene veje i almindelighed vil kunne henføres til private fællesveje.

Med hensyn til almene veje i byerne og andre områder, der er omfattet af forslagets afsnit III, vil pligten til istandsættelse og vedligeholdelse principielt påhvile ejerne af de tilgrænsende grunde. På landet påhviler pligten til istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje principielt de færdselsberettigede i forhold til deres brug af vejen, jfr. nærværende lovforslags § 17. Bestemmelserne i afsnit II vil derfor kunne bringes i anvendelse på almene veje i disse områder, selv om der ikke kan udpeges en særlig kreds af færdselsberettigede. Ved fordelingen af vedligeholdelsesbyrden må der, hvis særlige overenskomster ikke foreligger, lægges vægt